

De krullen van De Croo

HUGO BROUCKAERT

Borrelnootjes, vette vissen, heptapussen en het uittrekken van stekkers. Woorden en uitdrukkingen van politici en journalisten zullen even vlug verdwijnen als ze gekomen zijn. Dat mag ons niet verhinderen om de kampioen op dat vlak – de man van de cactus in de broek – even in de bloemetjes te zetten.

Eind juni 2008 werd Herman De Croo in de Kamer van Volksvertegenwoordigers gehuldigd om zijn veertigjarig jubileum als parlementslid. Zeer stellig een prestatie in deze voor politici barre tijden. Hij zou De Croo niet zijn, mocht hij die viering niet tot een hoger niveau opgetild hebben met een van zijn onnavolgbare uitspraken: *Het parlement is nog altijd de knieschijf rond dewelke de politiek in de Wetstraat zich articuleert.*

De Croo heeft een eigen idioom, dat bestaat uit vertaald Frans, contaminaties, neologismen en zo meer. Daarvan zegt hij zelf: *Dat komt doordat ik denk in drie, vier talen tegelijk. Van die talen gebruik ik de voorzetsels en de nazetsels; ik verbaliseer naamwoorden en ik ver-naam werkwoorden.*

Als hij iets controversieels doet of zegt, voelt hij zich *de zondebok die de kat de bel aanbindt* en in de euforie van zijn royalisme worden vorstendom en koningschap bij hem *vorstenschap* en *koningdom*. Wat doet de koning onder meer? *Hij slaat edellieden.*

De toestand van het land maakt hem ongerust. *In Europa vallen we in elkaars armen en in België uit elkaars armen, wat leidt tot de zachte ontknoping van ons land. – De grootste kloof die ooit bestaan heeft, ziet nu het levenslicht. – De gemeenschap ontmaatschappelijkt. – De Vlaamse staat is een historische ondoenbaarheid. – De studenten publiek recht sukkelen zich mentaal dood in het oerwoud van onze instellingen.*

Zijn vaderlandsliefde inspireert hem tot de uitspraak: *België barst is aan mij niet gespeend.* Gespeend? De Croo heeft een bijzondere voorkeur voor lichamelijke beeldspraak rond zwangerschap en geboorte. *Vele mensen*

zijn bezwangerd met goede bedoelingen. – De mensenrechten zijn brutaal ter wereld gebracht in de verloskamer van de Franse Revolutie. – Veeteelt en landbouw vormen de Franse boezem. – De kiezer weet nooit welk concreet beleid het kind zal zijn dat wordt gebaard door zijn heilig stemrecht. Hij zei ooit dat we niet aan *navelstrengkijkerij* mogen doen en volgens hem staat de geneeskunde nog altijd *in haar foetusschoentjes.*

Voor De Croo is kennis bijzonder belangrijk: *We moeten ervoor zorgen dat geen enkele gieter van vaardigheid omvalt, dat we geen enkele kennisemmer omstoten. Het kleinste sardinedoosje moet de regendruppels van de kennis opvangen. De onderwijsgoot en de onderwijsemmer moeten we zo efficiënt mogelijk vol krijgen.*

Een aantal van de citaten hierboven komen uit het boek *De wereld volgens Herman De Croo*. De auteur zei bij het verschijnen ervan dat het *klontertjesgewijs* moest worden gelezen. Je kunt het boek aantreffen – zoals de meeste publicaties van politici – in de boekenkast van partijgenoten en bij De Slegte, maar Frits Bolkestein, die het woord vooraf schreef, heeft het gelezen. Hij heeft het over de *verrassende krullen* van De Croo. Misschien wordt het tijd om de taalacrobatiek van de gewezen kamervoorzitter en minister eens te bekijken vanuit het oogpunt van de morfologie, de semantiek, de neurolinguïstiek en een aantal andere taalkundige disciplines.

We zullen in elk geval nog lang van zijn kronkels genieten. Van hem is immers ook de oneliner: *Ik blijf tot mijn dood in de Kamer. Daarna ga ik naar de Senaat.*